

หัวข้อวิทยานิพนธ์	พฤติกรรมการเผชิญความเครียดของหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอชไอวี
ชื่อผู้เขียน	Coping Behavior of pregnant women with HIV positive นางสาวนางลักษณ์ เสียงดัง Miss Nongluk Sengdunk
ระดับปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะมหาวิทยาลัย	สาขาวิชาสถิติศึกษา วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษร ล้ำเนาทอง
ปีการศึกษา	2550

บทคัดย่อ

การศึกษา เรื่อง พฤติกรรมการเผชิญความเครียดของหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอชไอวี การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเครียดและพฤติกรรมการเผชิญความเครียดของหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอชไอวี และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเครียดของหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอชไอวี ศึกษาเฉพาะหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอชไอวีที่มาฝากครรภ์ โรงพยาบาลสงขลา โรงพยาบาลกระบี่ โรงพยาบาลนราธิวาส ระยะเวลา 2 เดือน คือมกราคม – กุมภาพันธ์ 2550

วิธีการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อมูลส่วนบุคคล ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเครียดแก่หญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอชไอวี และพฤติกรรมการเผชิญความเครียด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเครียด โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีระดับความเครียดระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ปัจจัยด้านสุขภาพที่ก่อให้เกิดความเครียดของกลุ่มตัวอย่าง ในระดับมาก เรื่องรู้สึกเสียใจที่ติดเชื้อเอชไอวีและยังไม่มียารักษา ปัจจัยด้านบุตรและครอบครัวก่อให้เกิดความเครียดระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.18 ความกังวลพัฒนาการเจริญเติบโตของบุตร ก่อให้เกิดความเครียดปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ปัจจัยด้านสามี ที่ก่อให้เกิดความเครียดของหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอชไอวี ในระดับปานกลาง การระมัดระวังเรื่องการได้รับเชื้อเอชไอวีเพิ่มจากการมีเพศสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 ปัจจัย

ด้านการวางแผนและเศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดความเครียดของหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอชไอวี ในระดับมาก ฉันทกั้วปัญหาความไม่มั่นคงทางการงานและเศรษฐกิจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ปัจจัยด้านเครือข่ายสังคม ที่ก่อให้เกิดความเครียดของหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอชไอวี ระดับปานกลาง ฉันทกั้วการเข้ารับการรักษาจากโรงพยาบาลแพทย์แผนปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63

พฤติกรรมการเผชิญความเครียด โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเครียดในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การเผชิญความเครียดโดยวิธีการใช้กระบวนการทางความคิด ในระดับดี ฉันทยอมรับกับสภาพปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นเพราะคิดว่าปัญหาแต่ละปัญหาย่อมมีทางแก้ไข ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 การเผชิญความเครียดโดยวิธีการแสดงออกทางพฤติกรรม ในระดับดี ฉันทสามารถควบคุมอารมณ์และเผชิญกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนได้ และฉันทหวังว่าปัญหาทุกอย่างจะดีขึ้นเอง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 การเผชิญความเครียดโดยวิธีการหลีกเลี่ยง ในระดับดี ฉันทพยายามดำเนินชีวิตตามปกติ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76

ผลการทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเครียดกับพฤติกรรมการเผชิญความเครียดพบว่าไม่มีความสัมพันธ์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการศึกษาดังกล่าวผู้ศึกษาจึงขอเสนอแนะ เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับบุคลากรทางสุขภาพได้มีความเข้าใจถึงความเครียดและ พฤติกรรมการเผชิญความเครียดของหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอชไอวี นำไปสู่แนวทางในการประเมินและส่งเสริมให้หญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอชไอวี มีพฤติกรรมการเผชิญความเครียดที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ของตนเอง อันจะนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างสมเหตุสมผลของหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอชไอวี